

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 982 ²	Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς (Πράξ. 2,1-11) 8 Ἰουνίου 2014 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Οἱ ἐνέργειες τοῦ ἁγίου Πνεύματος

«...Καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;»
(Πράξ. 2,12)

Τί εἶνε, ἀγαπητοί μου, ἐκεῖνο πού ἐλκύνει σήμερα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου; Εἶνε ἡ ὕλη, τὸ **χρῆμα**· εἶνε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰούδα, ὁ μαμωνᾶς. Σήμερα ὁ φτωχὸς ἔνα ὄνειρο ἔχει, νὰ γίνῃ πλούσιος· καὶ ὁ πλούσιος, νὰ γίνῃ πλουσιώτερος.

Ἐὰν λοιπὸν μέσα σ' ἓνα τέτοιο κόσμο παρουσιασθῇ κάποιος καὶ πῆ, ἄνθρωποι, πέρα ἀπὸ τὰ ὑλικά πράγματα, ὑπάρχει κάτι ἀνώτερο καὶ ὑψηλότερο, κάτι ἀόρατο καὶ πνευματικό, ὑπάρχει Πνεῦμα ἅγιον! Ἐὰν κάποιος μιλήσῃ μ' αὐτὴ τὴ γλῶσσα, θὰ τὸν εἰρωνευθοῦν καὶ θὰ ποῦν· Τί θέλει νὰ πῆ αὐτός; Τί εἶνε αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο; Ἐγὼ δὲν βλέπω Πνεῦμα ἅγιο· **ἐγὼ πιστεύω ὅ,τι βλέπω...**

Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ὀρθό. Διότι καὶ σ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν ὑλικὸ κόσμον ὑπάρχουν πράγματα πού ὁ ἄνθρωπος **δὲν τὰ βλέπει καὶ ὁμῶς τὰ παραδέχεται**. Παραδείγματος χάριν, ποιὸς βλέπει τὸν **ἀέρα**; Καταλαβαίνουμε ὅτι ὑπάρχει ἀέρας, γιατί βλέπουμε στὰ δέντρα τὰ φύλλα νὰ σείωνται. Βλέπουμε ὅτι ὁ ἀέρας, ὅταν δυναμώσῃ, σπάει τὰ κλαδιά. Ὁ ἀέρας μπορεῖ ἀκόμη νὰ ξερριζώσῃ δέντρα, νὰ ὑψώσῃ τεράστια κύματα καὶ νὰ πνίξῃ καράβια, νὰ παρασύρῃ ἀνθρώπους, νὰ καταστρέψῃ σπίτια. Ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα λοιπὸν καὶ τὶς ἐνέργειες τοῦ ἀέρος, παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρχει ἀέρας. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς εἶδε τὸ **μαγνητισμό**; Ἀκοῦμε ἢ διαβάζουμε γιὰ μαγνητισμό· ἀλλὰ τὴν οὐσία του δὲν τὴ βλέπουμε. Ὅταν ὅμως πλησιάσῃ κοντὰ στὸ μαγνήτη μιὰ βελόνα, θὰ δῆς ἀμέσως ὅτι τὴν τραβάει κοντὰ του. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς εἶδε ἢ ποιὸς ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς μπορεῖ νὰ μᾶς πῆ, τί εἶνε **ἠλεκτρισμός**; Κανεὶς δὲν εἶδε τὸν ἠλεκτρισμό· βλέπει ὅμως τὸ φῶς πού παράγει, τὶς μηχανὲς πού κινεῖ· κι ἅμα ἀγγίξῃς τὸ ἠλεκτρικὸ σύρμα, τινάζεσαι.

Δὲν τὰ βλέπουμε αὐτά, ἀλλὰ παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρχουν. Λοιπὸν, ἄπιστοι, ὅπως ἐσεῖς πιστεύετε ὅτι ὑπάρχει ἀέρας, μαγνητισμός, ἠλεκτρισμός, ἔτσι κ' ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι **ὑπάρχει Πνεῦμα ἅγιο**, ἓνα θεῖο πρόσωπο πού δὲν τὸ βλέπουμε, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου προσώπου βλέπουμε τὶς ἐνέργειες.

Καὶ διαπιστώνουμε, ὅτι τὸ ἅγιο Πνεῦμα **ἔχει περισσότερες ἐνέργειες ἀπὸ ὅ,τιδήποτε ἄλλο**. Τέτοιες ἐνέργειες τοῦ ἁγίου Πνεύματος βλέπουμε σήμερα, τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴ μεγάλη καὶ ἐπίσημο τῆς Πεντηκοστῆς.

***

Ποιὸς εἶνε οἱ ἐνέργειες τοῦ ἁγίου Πνεύματος; Τὶς ἀκούσαμε, ἀγαπητοί μου.

● Πρώτη ἐνέργεια. Εἶνε γνωστὸ ὅτι, γιὰ νὰ μάθῃ κανεὶς μιὰ γλῶσσα χρειάζονται πολλά. Ὅσοι εἶνε γονεῖς, γνωρίζουν τί ἔξοδα χρειάζονται καὶ πόσο κοπιάζουν τὰ παιδιά τους σὲ φροντιστήρια καὶ σχολές γιὰ νὰ μάθουν μιὰ γλῶσσα. Μὰ ἐδῶ σήμερα βλέπουμε τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, πού ξέρανε μόνο τὴ μητρική τους γλῶσσα, ξαφνικὰ νὰ μιλοῦν ὄχι μιὰ καὶ δυὸ γλῶσσες, ἀλλὰ ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ κόσμου, καὶ νὰ μποροῦν νὰ συνεννοοῦνται ἄριστα μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ξένους πού ἦταν στὰ Ἱεροσόλυμα. Γι' αὐτὸ ὅλοι ἀποροῦσαν καὶ λέγανε· «*Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;*» (Πράξ. 2,12). Τί πρᾶγμα εἶνε τοῦτο; Δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀπάντησι· αὐτὴ ἡ **ἔκτακτη γλωσσομάθεια** δὲν ἦταν ἀποτέλεσμα φοιτήσεως σὲ σχολές, ἦταν ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

● Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἔκτακτη γλωσσομάθεια, βλέπουμε καὶ κάτι ἄλλο. Οἱ ἀπόστολοι, οἱ ἀγράμματοι, διδάσκουν **μεγάλα καὶ ὑψηλὰ διδάγματα**. Ἄν οἱ φιλόσοφοι τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἀκουγαν τὸν ἀπόστολο Πέτρο νὰ διδάσκῃ σὲ τέτοιο ὕψος, θὰ ἔλεγαν· Μὰ ποῦ τὰ ἔμαθαν

αὐτοὶ αὐτά; σὲ ποιά σχολή φοίτησαν. Αὐτοὶ διδάσκουν πράγματα ποὺ ἐμεῖς δὲν μπορέσαμε νὰ συλλάβουμε καὶ νὰ κατανοήσουμε.

● Καὶ μόνο γλωσσομάθεια καὶ ὑψηλὰ νοήματα; Θυμηθῆτε τὴ νύχτα τῆς Μεγάλης Πέμπτης. Ὁ Χριστὸς ἔμεινε μόνος. Οἱ μαθηταὶ του διασκορπίσθηκαν. Κι αὐτὸς ἀκόμη ὁ Πέτρος, ποὺ ἔλεγε Ἐγὼ οὐδέποτε θὰ σ' ἐγκαταλείψω (πρβλ. Ματθ. 26,33), τὸν ἀρνήθηκε καὶ μπροστὰ σὲ μιὰ ὑπηρέτρια εἶπε «*Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον*», δὲν τὸν γνωρίζω (Ματθ. 26,72,74). Καὶ τώρα βλέπεις τὸν Πέτρο, ὄχι μπροστὰ σὲ μιὰ ὑπηρέτρια, ἀλλὰ μπροστὰ σὲ χιλιάδες κόσμο, μὲ παρρησία καὶ θάρρος, νὰ λέη κατ' ἐπανάληψιν σ' αὐτούς: Σεῖς φονεύσατε τὸν Χριστό, σεῖς εἴσθε οἱ φονεῖς τοῦ δικαίου ἐκείνου! (πρβλ. Πράξ. 2,23· 3,15· 4,10· 5,30). Πῶς ἐξηγεῖται αὐτὴ ἡ **μεγάλη μεταβολή**;

● Ἄλλὰ καὶ κάτι ἀκόμη ἔχουμε νὰ θαυμάσουμε σήμερα. Ἐνῶ ὁ Σωκράτης καὶ οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι σ' ὅλη τὴ ζωὴ τους δὲν μπόρεσαν ν' ἀλλάξουν μιὰ ντουζίνα ἀνθρώπων, βλέπεις τὸν ἀπόστολο Πέτρο ν' ἀνοίγη τὸ στόμα του καὶ νὰ λέη λόγια ἀπλᾶ, ν' ἀπλώνη ἔτσι τὰ ἀποστολικά δίχτυα, καὶ νὰ πιάνωνται ὄχι ἓνα ἀλλὰ πλήθος ψάρια. Καὶ ὄχι ψάρια ποὺ πιάνονται εὐκόλα, ἀλλὰ ψάρια δύσκολα, ὅπως π.χ. ὁ Ἰσραηλικὸς λαός. Αὐτοὶ ποὺ ἦταν δυσμενῶς διατεθειμένοι ἀπέναντι τοῦ Χριστοῦ, αὐτοὶ ποὺ τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ φώναζαν «*Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν*» (Λουκ. 23,21), τώρα τοὺς βλέπεις νὰ κλαῖνε, ν' ἀναστενάζουν καὶ νὰ ζητοῦν σωτηρία καὶ ἐπιστροφή στὸ Χριστό. Καὶ σὰν σήμερα, διὰ τῶν ῥημάτων τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, πίστεψαν τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι! Αὐτὴ ἡ **μυστηριώδης ἔλξις**, ποὺ ἐξήσκησε πάνω στὶς ψυχὰς ὁ ἀπόστολος Πέτρος ὁ ἀγράμματος, πῶς ἄλλως ἐξηγεῖται παρὰ ὡς ἐνέργεια τοῦ ἀοράτου ἁγίου Πνεύματος; Χωρὶς Πνεῦμα ἅγιο δὲν θὰ ὑπῆρχε Ἐκκλησία. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο γέννησε τὴν Ἐκκλησία.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο εἶνε τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ τρία πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος. Τὸ πιστεύουμε, διότι τὸ ὁμολογοῦν οἱ προφῆτες, τὸ κηρύττει ἡ ἁγία Γραφή, βλέπουμε τὰ μεγάλα θαύματά του. Τὸ πιστεύουμε, διότι **κάθε μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας** εἶνε ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Δὲν ὑπάρχει μυστήριον χωρὶς Πνεῦμα ἅγιο. Καὶ γάμος καὶ βάπτισις καὶ θεία κοινωνία καὶ ἐξομολόγησις καὶ χειροτονία καὶ ὅ,τι ὑπάρχει μέσα στὴν Ἐκκλησία, εἶνε ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

* * *

Μὰ θὰ πῆ κάποιος·

–Καλὰ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ· ἀλλὰ καὶ τώρα, ποὺ οἱ ἄνθρωποι προώδευσαν, **ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιο**;

Τί εἶν' αὐτὸ ποὺ λές; Ναί· καὶ σήμερα, καὶ αὔριο, καὶ **πάντοτε** μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων **θὰ ἔχη ἡ ἀνθρωπότης τὴν ἀνάγκη τοῦ ἁγίου Πνεύματος**. Αὐτὸς ποὺ λέει, ὅτι σήμερα δὲν χρειάζεται ἅγιο Πνεῦμα, εἶνε σὰν νὰ λέη ὅτι, ἐπειδὴ προώδευσε ἡ γεωργικὴ ἐπιστήμη, τὰ δέντρα δὲν ἔχουν πλέον ἀνάγκη ἀπὸ νερό, ἀπὸ ἀέρα, ἀπὸ φῶς. Ὅσο καὶ νὰ προοδεύσῃ ἡ γεωπονικὴ ἐπιστήμη, τὸ φυτὸ πάντοτε θὰ χρειάζεται νερό, ἀέρα, ἥλιο. Ἔτσι καὶ κάθε ψυχὴ, κάθε ἄνθρωπος. Ὅσοδήποτε κι ἂν προοδεύσῃ, πάντοτε θὰ ἔχη ἀνάγκη ἀπὸ νερό ποὺ κελαρύζει καὶ ξεδιψᾷ, ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιο – δὲν εἶνε λόγια αὐτά, πρέπει νὰ τὰ αἰσθανθῆ κανεῖς. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο εἶνε τὸ νεράκι ποὺ δροσιζει (βλ. Ἰω. 7,37-39).

Ὅλοι ἔχουν ἀνάγκη τὸ πανάγιο Πνεῦμα, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. Ἐχει ἀνάγκη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιο ἡ μάνα γιὰ ν' ἀναθρέψῃ τὸ παιδί της, ὁ δάσκαλος γιὰ νὰ διδάξῃ στὸ σχολεῖο, ὁ δικαστὴς γιὰ νὰ δικάσῃ δικαίως, ὁ κυβερνήτης γιὰ νὰ κυβερνήσῃ τὸ λαό του. Οἱ πάντες ἔχουν ἀνάγκη Πνεύματος ἁγίου. Τίποτε ἄλλο δὲν χρειάζεται ὁ κόσμος σήμερα, ἀδελφοί· **Πνεῦμα ἅγιο χρειάζεται**. Ἄς τὸ παρακαλέσουμε τὴν ἁγία αὐτὴ ἡμέρα νὰ ἔρθῃ καὶ νὰ σκηνώσῃ «*ἐν ἡμῖν*».

Νὰ συνεννοοῦμεθα ὁμως. Ποιοὶ εἶνε ἄξιοι τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου; Ἐμεῖς εἴμαστε ἄξιοι νὰ ῥθῆ μέσα στὴν καρδιά μας; **Εἴμαστε ἄξιοι**; Ρωτῶ τὸν ἑαυτό μου, ρωτῶ καὶ ὄλους. Κάποιος ἅγιος λέει· Ἡ μέλισσα πάει στὰ λουλούδια, ἡ μύγα ἡ ἀκάθαρτη ἢ ἡ σφήκα πάει στὰ κρέατα τὰ σάπια. Ἡ μέλισσα, τὸ εὐγενὲς ἔντομο, πηγαίνει ὅπου ὑπάρχει εὐώδης ὁσμή· σὲ ἀκαθαρσία δὲν πλησιάζει. Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο εἶνε σὰν τὴ μέλισσα. Ὅπου ὑπάρχει ἀκαθαρσία, σαπήλα καὶ διαφθορά, ἐκεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο δὲν πηγαίνει.

Ἄς ἔχουμε πόθο νὰ ῥθῆ στὴν καρδιά μας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο. Κι ὅταν ἔρθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, τότε πραγματικῶς μέσ' στὶς καρδιές μας καὶ μέσ' στὰ σπίτια μας καὶ μέσ' στὸ ἔθνος μας θὰ δοῦμε μιὰ **μεταβολὴ** μεγάλη. Καὶ τότε κ' ἐμεῖς θὰ θαυμάσουμε καὶ θὰ ποῦμε· Δόξα τῷ Θεῷ· δόξα τῷ Πατρί, δόξα τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· δόξα τῇ ἁγίᾳ Τριάδι! ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**